

ge og købe ind osv. Så derfor er vi tilhængere af, at man ændrer tingene som her.

Der er én ting, jeg synes er et problem i SF's forslag. Det er det med, at man reelt giver vortoret til kollegerne, for jeg er bange for, at det kan give et meget grimt slagsmål. Man kan selvfølgelig også vende det, som SF gør i bemærkningerne, til, at det fremmer forståelsen og sammenholdet, og at det er rigtigt: Nu skal vi give dig en ekstra hånd, fordi du har jo lige fået en lille. Det er muligt, det kan gå den vej. Det må vi da håbe.

Men jeg er altså bange for, at på mange arbejdspladser ser det anderledes ud. Og særlig når vi kommer ud i den mere traditionelle del af arbejdsmarkedet, er jeg bange for, at det ikke er den virkelighed, der tegner sig. Der synes jeg, det er uheldigt, at man lægger op til, at der skal være, lad os sige det på den måde, slagsmål mellem kollegerne og den, der ønsker at udnytte sin orlovsmulighed på en fleksibel måde.

Det er klart, at der skal være en eller anden form for forhandling med arbejdsgiverne, og det bliver på den måde jo nødvendigt med en eller anden forhandlingssituation, når man vil tilrettelægge en fleksibel orlov. Det kan ikke gennemføres bare ved en ensidig ret til lønmodtageren, men jeg mener ikke, at det er helt klogt, det, som SF her har lagt frem.

Men hvis der var flertal for forslaget i Folketingssalen, kunne vi sagtens løse det problem, er jeg sikker på. Så generelt set altså en støtte til SF.

Thorkild B. Frandsgaard (FP):

Beslutningsforslaget lægger op til, at børnepasningsorloven bliver mere fleksibel, altså at forældrene kan holde fri nogle få dage, i en kortere periode, så de kan være hjemme og passe deres børn.

Hvis man læser bemærkningerne, ja, så skal det ske i henhold til aftale med kollegerne, eventuelt igennem tillidsmanden. Altså kollegerne skal være med til at beslutte, når en medarbejder skal have nogle få dage til at passe sine børn.

Fremskridtspartiet mener ikke, det kan være rigtigt, at kolleger skal inddrages som gidsler i sådan et spil. Det bliver dem, der skal tage et ekstra nap, når en kollega tager fri i et par dage for at være hjemme og passe sine børn. Det skal være en aftale mellem arbejdsgiveren og ar-

bejdstageren, som det i øvrigt er med den orlovsordning, vi har nu.

Den orlovsordning, vi har nu til børnepasning, ja, den går jo ud på, at man kan holde fri i 26 uger, altså et halvt år, når man – og arbejdsgiveren – finder det rigtigt. Men at lave det om til, at man kan holde fri i korte perioder på de betingelser, jeg har nævnt, det kan ikke være rigtigt.

I øvrigt var en af begrundelserne, da vi i første omgang indførte det, der hed børnepasningsorlov, at når der var nogle, der tog fri for at passe deres børn, ja, så var der jo andre, der kunne komme i arbejde. Så var der nogle flere, der kunne komme i arbejde.

Hvis det her bliver gennemført, ja, så er der jo ingen andre, der får arbejde. For der er ikke nogen, der ansætter ekstra folk bare i en periode på en uge eller to. Det virker jo lige modsat det, som var meningen eller en af begrundelserne for at indføre børnepasningsorloven; så det kan vi på ingen måde være med til at støtte.

I øvrigt er jeg af den opfattelse, at den ordning, vi allerede har, fungerer godt. Og i praksis, hvis en medarbejder vil have fri en uge til at passe sine børn, eventuelt tage på ferie, ja, så er det noget, man godt kan finde ud af, uden at det er skrevet ind i lovteksten.

Derfor mener vi ikke, det er rigtigt at gå videre med nye initiativer på det område lige i øjeblikket.

En anden ting er jo også det store spørgsmål om, hvor stor interesse det har for forældrene. Ønsker forældrene mere fleksible vilkår eller mere tid til at passe deres børn? Det spørgsmål kan man da tit stille sig selv. Vi har set her i løbet af de sidste år, at der i forbindelse med stor-konflikten blev der indført et nyt begreb, det, der hedder omsorgsdage. Man kunne tage fri til at passe sine børn, eller man kunne selvfølgelig også arbejde og tjene nogle penge til forskellige ting.

Alle ting viser jo, at folk vælger det sidste. De vil hellere arbejde og tjene nogle flere penge til forskellige goder. Altså man ønsker ikke mere tid til at passe sine børn. Vi så det under stor-konflikten sidste forår, da man havde god tid til at tage sine børn ud af børneinstitutionen og passe dem selv. Det gjorde man ikke. Der var lige så mange børn i børneinstitutionerne, som der plejede at være.

Jeg siger bare dette, for mon ikke befolkningen er tilfreds med de orlovsordninger, vi har? Det har jeg på fornemmelsen. Det vil skabe for-